

IRÁNYELVEK

A BIZOTTSÁG 2009/145/EK IRÁNYELVE

(2009. november 26.)

egy adott helyen és régióban hagyományosan termesztett és génerózió által veszélyeztetett honos zöldségfajok és fajták, illetve a kereskedelmi növénytermesztési szempontból tényleges értékkel nem rendelkező, csupán bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített zöldségek fajtáinak elismerése, és ezen honos fajok és fajták vetőmagjának forgalmazása esetében alkalmazható eltérésekről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a zöldségvetőmagok forgalmazásáról szóló, 2002. június 13-i 2002/55/EK tanácsi irányelvre⁽¹⁾ és különösen annak 4. cikke (4) bekezdésére, 44. cikke (2) bekezdésére, valamint 48. cikke (1) bekezdésének b) pontjára,

mivel:

- (1) A biológiai sokféleséggel kapcsolatos kérdések és a növényi genetikai erőforrások megőrzésének fontossága az elmúlt években megnőtt, amint azt a különböző nemzetközi és közösségi szintű fejlemények mutatják. A példák között említhetjük a biológiai sokféleségről szóló egyezmény megkötéséről szóló, 1993. október 25-i 93/626/EGK tanácsi határozatot⁽²⁾, az élelmészeti és mezőgazdasági célú növényi genetikai erőforrások felhasználásáról szóló nemzetközi szerződésnek az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló, 2004. február 24-i 2004/869/EK tanácsi határozatot⁽³⁾, a mezőgazdasági genetikai erőforrások megőrzésére, jellemzésére, begyűjtésére és hasznosítására irányuló közösségi program létrehozásáról és az 1467/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2004. április 24-i 870/2004/EK tanácsi rendeletet⁽⁴⁾, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendeletet⁽⁵⁾. A 2002/55/EK irányelv szerint a zöldségvetőmagok forgalmazása tekintetében e kérdések figyelembevétele céljából külön feltételeket kell megállapítani.
- (2) A növénygenetikai erőforrások in situ megőrzése és fenntartható hasznosításának biztosítása érdekében egy adott helyen és régióban hagyományosan termesztett és géne-

rózió által veszélyeztetett honos fajokat és fajtákat (a továbbiakban: genetikai anyag) olyan helyeken is célszerű termesztetni és forgalmazni, ahol nem felelnek meg az általános követelményeknek a fajták elismerése, valamint a vetőmag forgalmazása tekintetében. A növénygenetikai erőforrások védelmének általános célja mellett e fajták megőrzésének sajátos érdeke abban rejlik, hogy ezek az adott helyi feltételekhez különösen jól alkalmazkodtak.

- (3) A növénygenetikai erőforrások fenntartható hasznosításának biztosítása érdekében a kereskedelmi növénytermesztési szempontból tényleges értékkel nem rendelkező, csupán bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajtákat (a továbbiakban: bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták) olyan helyeken is célszerű termesztetni és forgalmazni, ahol nem felelnek meg az általános követelményeknek a fajták elismerése, valamint a vetőmag forgalmazása tekintetében. A növénygenetikai erőforrások védelmének általános célja mellett e fajták megőrzésének sajátos érdeke abban rejlik, hogy ezek alkalmasak bizonyos éghajlati, talajtani és agrártechnológiai feltételek melletti termesztésre (például kézi megművelés, többszöri betakarítás).
- (4) A genetikai anyagok és a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták megőrzése érdekében szükséges ezen fajták elismerése, valamint ezen fajták vetőmagjának termelése és forgalmazása tekintetében eltéréseket előírni.
- (5) Ezen eltéréseknek az egyéb fajták elismerésének alapvető követelményeit és a 2002/55/EK tanácsi irányelv 7. cikkének alkalmazásában egyes zöldségfajok fajtái esetében minimálisan vizsgálandó jellemzők és a vizsgálat minimumfeltételei vonatkozásában a végrehajtási intézkedések meghatározásáról szóló, 2003. október 6-i 2003/91/EK bizottsági irányelvben⁽⁶⁾ előírt eljárási követelményeket kell érinteniük.

⁽¹⁾ HL L 193., 2002.7.20., 33. o.⁽²⁾ HL L 309., 1993.12.13., 1. o.⁽³⁾ HL L 378., 2004.12.23., 1. o.⁽⁴⁾ HL L 162., 2004.4.30., 18. o.⁽⁵⁾ HL L 277., 2005.10.21., 1. o.⁽⁶⁾ HL L 254., 2003.10.8., 11. o.

- (6) A tagállamok számára mindenképp engedélyezni kell, hogy saját rendelkezéseket hozzanak a megkülönböztethetőség, állandóság és egységesség tekintetében. Ezeknek a rendelkezéseknek, legalább a megkülönböztethetőség és az állandóság tekintetében, a 2003/91/EK irányelv I. és II. mellékletében említett, a kérelmező által kitöltendő egyéb fajták elismeréséhez szükséges kérelemmel kapcsolatos szakmai kérdőívben feltüntetett jellemzőkön kell alapulnia. Ha az egységességet fajtaidegen növények alapján határozzák meg, a rendelkezéseknek meghatározott szabványokon kell alapulniuk.
- (7) Az eljárási követelményeket úgy kell előírni, hogy a genetikai anyagot vagy a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajtákat hivatalos vizsgálat nélkül elfogadjassák. Ezen fajták elnevezését illetően szükséges továbbá a 2002/55/EK irányelvben és a mezőgazdasági növényfajok és zöldségfajok fajtaelnevezéseinek alkalmasságára vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2009. július 22-i 637/2009/EK bizottsági rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott követelményektől való egyes eltérések előírása.
- (8) A genetikai anyagok tekintetében korlátozásokat kell előírni a vetőmag termelését és forgalmazását, különösen a származási régiót illetően, annak biztosítása érdekében, hogy a vetőmagok forgalmazása a növénygenetikai erőforrások *in situ* megőrzésének és fenntartható hasznosításának összefüggésében történjen. Ebben az összefüggésben a tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy további régiókat hagyjanak jóvá, ahol az érintett genetikai anyag származási régiójában való megőrzéséhez szükséges mennyiséget meghaladó vetőmagot forgalmazni lehet, feltéve, hogy e további régiók természetes és természetközeli élőhelyek szempontjából összehasonlíthatók. A származási régióval való kapcsolat fenntartásának biztosítása érdekében ez nem alkalmazandó, amennyiben egy tagállam további termesztési régiókat hagyott jóvá.
- (9) Mennyiségi korlátozásokat kell megállapítani minden genetikai anyag és minden bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajta forgalmazása tekintetében.
- (10) A genetikai anyagok esetében az egyes fajtákból forgalomba hozott vetőmag mennyisége nem haladhatja meg az érintett zöldségfajta korlátozott, az adott faj termesztése fontosságának függvényében meghatározott nagyságú területen történő termesztéséhez szükséges mennyiséget. E mennyiségek betartásának biztosításához a tagállamoknak bejelentési kötelezettséget kell előírniuk a termelők számára az általuk előállítani szándékozott genetikai anyagok vetőmagjának mennyiségére, valamint adott esetben fel kell osztaniuk a mennyiségeket a termelők között.
- (11) A bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták esetében a mennyiségkorlátozásokat a vetőmagok kis csomagokban történő forgalomba hozatalának előírásával kell megvalósítani, ily módon a kis csomagokban forgalmazott vetőmag viszonylag magas ára fejt ki mennyiségkorlátozó hatást.
- (12) A genetikai anyagok és a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták esetében a vetőmag nyomom követhetőségét megfelelő zárolási és címkézési követelményekkel kell biztosítani.
- (13) Az irányelv megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében genetikai anyagok és a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták vetőmagtermésének meg kell felelnie a vetőmagok minősítésére és hitelesítésére vonatkozó különös feltételeknek. A vetőmagokat hatósági utóellenőrzésnek kell alávetni. A termelés és forgalmazás minden szakaszában hivatalos ellenőrzést kell végezni. A forgalomba hozott genetikai anyagok vetőmagmennyiségéről a beszállítóknak jelentést kell tenniük a tagállamok számára, a tagállamoknak pedig a Bizottság számára.
- (14) Három év elteltével a Bizottságnak értékelnie kell, hogy az ezen irányelvben előírt intézkedések, különösen a genetikai anyagokra és a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajtákra vonatkozó mennyiségkorlátozásokat érintő rendelkezések hatékonyak-e.
- (15) Az ebben az irányelvben előírt intézkedések összhangban vannak a Mezőgazdasági, Kertészeti és Erdészeti Vetőmagok és Szaporítóanyagok Állandó Bizottsága véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

Tárgy és fogalom meghatározások

1. cikk

Tárgy

- (1) A 2002/55/EK irányelvben foglalt zöldségfajok tekintetében ezen irányelv bizonyos eltéréseket határoz meg a növénygenetikai erőforrások *in situ* megőrzésével és fenntartható hasznosításával kapcsolatosan a termesztés és forgalmazás terén:
- a) egy adott helyen és régióban hagyományosan termesztett és génerózió által veszélyeztetett honos zöldségfajoknak és fajtáknak (a továbbiakban: genetikai anyagok) a mezőgazdasági növényfajok nemzeti fajtajegyzékeibe történő felvétele elfogadásához, amint azt a 2002/55/EK irányelv előírja; és
- b) a kereskedelmi növénytermesztési szempontból tényleges értékkel nem rendelkező, csupán bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített zöldségek fajtáinak (a továbbiakban: bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták) az a) pontban említett nemzeti fajtajegyzékekbe történő felvétele elfogadásához; és

⁽¹⁾ HL L 191., 2009.7.23., 10. o.

c) az ilyen genetikai anyagok és bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták vetőmagjának forgalmazásához.

(2) Amennyiben ezen irányelv másképp nem rendelkezik, a 2002/55/EK irányelv fogalom meghatározásait kell alkalmazni.

2. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „*in situ* megőrzés”: a genetikai anyag megőrzése annak természetes környezetében, termesztett növényfajok esetében pedig abban a természetes környezetben, ahol sajátos tulajdonságaik kialakultak;
- b) „*générózió*”: a genetikai sokféleség idővel történő csökkenése ugyanazon fajok populációi, illetve fajtái között és azokon belül, illetve egy faj genetikai alapjának csökkenése emberi beavatkozásból, illetve környezeti változásból adódóan;
- c) „*honos fajták*”: olyan növényfaj populációi, illetve klónjai, amelyek természetes módon alkalmazkodnak régiójuk környezeti feltételeihez.

II. FEJEZET

Genetikai anyag

I. s z a k a s z

A genetikai anyagok elismerése

3. cikk

Genetikai anyagok

(1) A tagállamok genetikai anyagokat ismerhetnek el a 4. és az 5. cikkben előírt követelmények figyelembevételével.

(2) A genetikai anyagok elismerése az alábbiak szerint történik:

- a) A tagállamok fajtaként olyan fajtákat ismerhetnek el, amelyek vetőmagját „genetikai anyag minősített vetőmagjaként” minősítették vagy „genetikai anyag standard vetőmagjaként” hitelesítették. Az ilyen fajtákat a zöldségfajok közös fajtajegyzékébe olyan genetikai anyagként kell bevezetni, amely vetőmagja „a 2009/145/EK bizottsági irányelv 10. cikke szerint minősítendő, vagy ezen irányelv 11. cikke szerint hitelesítendő”.
- b) A tagállamok fajtaként olyan fajtákat ismerhetnek el, amelyek vetőmagja csak „genetikai anyag standard vetőmagjaként” hitelesíthető. Az ilyen fajtákat a zöldségfajok közös fajtajegyzékébe olyan genetikai anyagként kell bevezetni,

amely vetőmagja „a 2009/145/EK bizottsági irányelv 11. cikke szerint hitelesítendő”.

4. cikk

Alapvető követelmények

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett honos fajok vagy fajták genetikai anyagként történő elismeréséhez fenn kell állnia a növénygenetikai erőforrás-megőrzés érdekének.

(2) A 2003/91/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésétől eltérően a tagállamok elfogadhatják saját rendelkezéseiket a genetikai anyagok megkülönböztethetőségének, állandóságának és egységességének tekintetében.

Ilyen esetekben a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a megkülönböztethetőség és az állandóság tekintetében legalább az alábbi helyeken említett jellemzők alkalmazandók:

- a) a Közösségi Növényfajta-hivatal (CPVO) vizsgálatokról szóló jegyzőkönyveivel kapcsolatos, a 2003/91/EK irányelv I. mellékletében felsorolt fajokra vonatkozó technikai kérdőívek; vagy
- b) az új növényfajták oltalmáról szóló nemzetközi egyezmény (UPOV) iránymutatásainak a 2003/91/EK irányelv II. mellékletében felsorolt fajokra vonatkozó technikai kérdőívei.

Az egységesség értékeléséhez a 2003/91/EK irányelv alkalmazandó.

Ha azonban az egységesség megállapítása a fajtaidegen növények alapján történik, 10 %-os populációs standardot és legalább 90 %-os elfogadási valószínűséget kell alkalmazni.

5. cikk

Eljárási követelmények

A 2002/55/EK irányelv 7. cikkének (1) bekezdésének első mondatától eltérően nem írnak elő hivatalos vizsgálatot, amennyiben a genetikai anyagok elismeréséről való döntéshez elegendőek az alábbi információk:

- a) a genetikai anyag leírása és elnevezése;
- b) a nem hivatalos vizsgálatok eredményei;
- c) a termesztés, szaporítás és felhasználás folyamán szerzett gyakorlati tapasztalatokból származó ismeretek, ahogy azokról a kérelmező az érintett tagállamot értesítette;
- d) egyéb információk, különösen a növénygenetikai erőforrások hatóságaitól, illetve a tagállamok által e célra elismert szervezetektől.

6. cikk

Az elismerés megtagadása

Egy genetikai anyag nem fogadható el a nemzeti fajtajegyzékbe való felvételre, ha:

- a) a zöldségfajok közös fajtajegyzékében a genetikai anyagtól eltérő fajtaként már fel van sorolva, vagy e közös fajtajegyzékéből törölték az elmúlt két évben, illetve a 2002/55/EK irányelv 15. cikkének (2) bekezdésében biztosított időszak lejártá óta két év még nem telt el; vagy
- b) a 2100/94/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ előírásai szerinti közösségi növényfajta-oltalmi jog vagy pedig nemzeti növényfajta-oltalmi jog védi, vagy ilyen oltalom iránti kérelem elbírálása folyamatban van.

7. cikk

Elnevezések

(1) Tekintettel a 2000. május 25. előtt ismert genetikaianyag-elnevezésekre, a tagállamok engedélyezhetnek a 637/2009/EK rendelettel való eltéréseket, kivéve, ha az ilyen eltérések sértenék egy, az említett rendelet 2. cikkében védett harmadik fél elsődleges jogait.

(2) A 2002/55/EK irányelv 9. cikkének (2) bekezdése ellenére a tagállamok több nevet is elfogadhatnak egy fajtára, ha az érintett nevek történetileg ismertek.

8. cikk

Származási régió

(1) Ha egy tagállam elfogad egy genetikai anyagot, azonosítania kell azt az egy vagy több helységet vagy régiót (a továbbiakban: származási régió), amelyben a fajtát hagyományosan termesztették, és amelyhez az természetes módon alkalmazkodott. Figyelembe kell vennie a növénygenetikai erőforrások hatóságaitól vagy a tagállamok által e célra elismert szervezetektől származó információkat.

Ha egy származási régió több tagállam területén található, minden érintett tagállamnak azonosítania kell azt közös megegyezéssel.

(2) A származási régió azonosítását végző tagállamnak vagy tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot az azonosított régióról.

9. cikk

A genetikai anyag fenntartása

A tagállamoknak elő kell írniuk, hogy egy adott genetikai anyagot annak származási régiójában fenn kell tartani.

II. szakasz

vetőmagtermelés és a genetikai anyagok forgalmazása

10. cikk

Bizonyítvány

A 2002/55/EK irányelv 20. cikkétől eltérve a tagállamok előírhatják, hogy egy genetikai anyag vetőmagját genetikai anyag

minősített vetőmagjaként lehet minősíteni, amennyiben az megfelel az alábbi követelményeknek:

- a) a vetőmag a fajtafenntartás jól meghatározott gyakorlatainak megfelelően termelt vetőmagból származik;
- b) a vetőmag megfelel a 2002/55/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdése d) pontjában előírt „minősített vetőmag” minősítési követelményeinek, a minimális fajtatisztaságra vonatkozó és a hivatalos vizsgálattal, illetve a hivatalos felügyelet alatti vizsgálattal kapcsolatos követelmények kivételével;
- c) a vetőmag megfelelő fajtatisztasággal rendelkezik.

11. cikk

Ellenőrzés

A 2002/55/EK irányelv 20. cikkétől eltérve a tagállamok előírhatják, hogy egy genetikai anyag vetőmagját genetikai anyag standard vetőmagjaként lehet hitelesíteni, amennyiben az megfelel az alábbi követelményeknek:

- a) a vetőmag megfelel a 2002/55/EK irányelvben előírt „standard vetőmag” forgalmazására vonatkozó követelményeknek, a minimális fajtatisztaságra vonatkozó követelmények kivételével;
- b) a vetőmag megfelelő fajtatisztasággal rendelkezik.

12. cikk

Vetőmagvizsgálat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vizsgálatokat elvégezzék annak ellenőrzésére, hogy a genetikai anyag vetőmagja megfelel-e a 10. és 11. cikkben előírt követelményeknek.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatokat a jelenlegi nemzetközi módszerekkel összhangban, vagy ha nem léteznek ilyen módszerek, bármely megfelelő módszerrel összhangban kell elvégezni.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett vizsgálatokhoz a mintákat homogén tételekből veszik. Biztosítják továbbá, hogy az irányelv 25. cikkének (2) bekezdésében előírt, a tétel-tömegre és a minta-tömegre vonatkozó szabályokat alkalmazzák.

13. cikk

Vetőmag-termelési régió

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy genetikai anyag vetőmagját csak a származási régióban lehessen termelni.

Amennyiben a vetőmagot abban a régióban egy speciális környezeti probléma miatt nem lehet termelni, a tagállamok jóváhagyhatnak további régiókat vetőmagtermelésre, figyelembe véve a növénygenetikai erőforrások hatóságaitól, illetve a tagállamok által e célra elismert szervezetektől származó információkat. Az ezekben a további régiókban termelt vetőmagot azonban kizárólag a származási régióban lehet felhasználni.

⁽¹⁾ HL L 227., 1994.9.1., 1. o.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot azon további régiókról, amelyeket az (1) bekezdés alapján vetőmagtermelésre jóváhagyni szándékoznak.

A Bizottság és a többi tagállam az értesítések kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül kérheti, hogy a kérdést a Mezőgazdasági, Kertészeti és Erdészeti Vetőmagok és Szaporítóanyagok Állandó Bizottsága elé terjesszék. A Bizottság a 2002/55/EK irányelv 48. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban határozatot hoz, amely – amennyiben szükséges – megállapítja az ilyen régiók kinevezésére vonatkozó korlátozásokat vagy feltételeket.

Ha sem a Bizottság, sem más tagállamok nem terjesztenek be egy, a második albekezdés szerinti kérelmet, a kérdéses tagállam jóváhagyhatja az értesítés szerinti további vetőmag-termelési régiókat.

14. cikk

A forgalmazásra vonatkozó feltételek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy egy genetikai anyag vetőmagját csak az alábbi feltételekkel lehessen forgalmazni:

a) azt annak származási régiójában vagy egy, a 13. cikkben említett régióban termelik;

b) csak a származási régiójában forgalmazzák.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjától eltérve egy tagállam a genetikai anyag vetőmagja forgalmazásának céljára jóváhagyhat a saját területén fekvő további régiókat, feltéve, hogy e régiók a származási régióval a genetikai anyag természetes és természetközeli élőhelyeinek szempontjából összehasonlíthatók.

Amennyiben a tagállamok ilyen további régiókat hagynak jóvá, biztosítaniuk kell, hogy legalább a 15. cikkben említett vetőmagmennyiség termeléséhez szükséges vetőmagmennyiséget annak származási régiójában a genetikai anyag megőrzésére fenntartják.

A tagállamok értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot az ilyen további régiók jóváhagyásáról.

(3) Amennyiben egy tagállam a 13. cikkkel összhangban vetőmag-termesztési célra további régiókat hagy jóvá, nem élhet az e cikk (2) bekezdésében biztosított eltéréssel.

15. cikk

Mennyiségi korlátozások

Minden tagállam biztosítja, hogy minden egyes genetikai anyag esetében az évente forgalmazott vetőmag mennyisége nem haladja meg az adott fajok tekintetében az I. mellékletben

meghatározott nagyságú területen történő zöldségtermeléshez szükséges mennyiséget.

16. cikk

Mennyiségi korlátozások alkalmazása

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy minden termelési időszak kezdete előtt a termelők értesítsék őket a vetőmag-termelési terület méretéről és földrajzi elhelyezkedéséről.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett értesítések alapján a tagállamok által a 15. cikkkel összhangban megállapított mennyiségeket várhatóan túllépik, a tagállamoknak fel kell osztani minden érintett termelő között azt a mennyiséget, amelyet a megfelelő termelési időszakban forgalmazhatnak.

17. cikk

A csomagok zárolása

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy genetikai anyagok vetőmagját csak zárórendszerrel ellátott zárt csomagban hozhassák forgalomba.

(2) A vetőmagcsomagokat a beszállítónak oly módon kell zárolnia, hogy ne lehessen kinyitni azokat a zárolási rendszer megrongálása, illetve anélkül, hogy a beszállító címkéjén vagy a csomagoláson lévő illetéktelen beavatkozás nyomot ne hagyja.

(3) A (2) bekezdésnek megfelelő zárolás biztosítása érdekében a zárórendszernek legalább a címkét vagy a fémmzárat tartalmaznia kell.

18. cikk

Címkézés

A tagállamok biztosítják, hogy a genetikai anyagok vetőmagjának csomagolása és tárolóedénye rendelkezzen a beszállító címkéjével vagy egy nyomtatott, illetve bélyegzett felirattal, amely a következő információkat tartalmazza:

a) az „EK-szabályok és -szabványok” szavak;

b) a címkézésért felelős személy neve és címe vagy azonosító jele;

c) a zárolás éve a következőképpen kifejezve: „zárolva ...” (év), vagy a csíráképesség utolsó vizsgálatának céljára szolgáló utolsó mintavétel éve, a következőképpen kifejezve: „minta-vételezve ...” (év);

d) faj;

e) a genetikai anyag megnevezése;

- f) a „genetikai anyag minősített vetőmagja” vagy „genetikai anyag standard vetőmagja” szöveg;
- g) származási régió;
- h) ha a vetőmag-termelési régió eltér a származási régiótól, a vetőmag-termelési régiót is fel kell tüntetni;
- i) a tételnek a címkézésért felelős személy által megadott referenciaszáma;
- j) a bejelentett nettó vagy bruttó tömeg, illetve a bejelentett magszám;
- k) ha a tömeg fel van tüntetve, és szemcsézett peszticidet, drázsírozó anyagokat vagy más szilárd adalékot használnak, akkor a vegyszeres kezelés vagy az adalék jellege és a termés-fürtök, illetve a tiszta vetőmagok tömege és az össztömeg közötti hozzávetőleges arány is.

19. cikk

Hatósági utóellenőrzés

A tagállamok biztosítják, hogy a vetőmagot véletlenszerű vizsgálatok általi utólagos hatósági ellenőrzésnek vessék alá fajtaazonosságának és fajtatisztaságának igazolása érdekében.

Az első bekezdésben említett hatósági utóellenőrzéseket a jelenlegi nemzetközi módszerekkel összhangban, vagy ha nem léteznek ilyen módszerek, bármely megfelelő módszerrel összhangban kell elvégezni.

20. cikk

Nyomon követés

A tagállamok termelés és forgalmazás során végzett hivatalos ellenőrzés által biztosítják, hogy a vetőmag megfeleljen e fejezet rendelkezéseinek, különös figyelmet szentelve a fajtáknak, vetőmag-termelési terület földrajzi elhelyezkedéseknek és a mennyiségeknek.

III. FEJEZET

A bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített

fajták

I. szakasz

A bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták elismerése

21. cikk

A bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták

(1) A tagállamok genetikai anyagként ismerhetnek el bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajtákat a 22. és az 23. cikkben előírt követelmények figyelembevételével.

(2) A tagállamok fajtaként ismerhetnek el olyan bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajtákat, amelyek vetőmagja csak „bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajta standard vetőmagjaként” hitelesíthető. Az ilyen fajtákat a zöldségfajok közös fajtajegyzékébe olyan fajtaként kell bevezetni amely vetőmagja „a 2009/145/EK bizottsági irányelv 26. cikke szerint bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajtaként hitelesítendő”.

22. cikk

Alapvető követelmények

(1) Ahhoz, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett, bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajtaként elismerhető legyen, egy fajtának a kereskedelmi növénytermesztési szempontból tényleges értékkel nem rendelkező, csupán bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajtának kell lennie.

Egy fajtát akkor kell bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajtának tekinteni, ha azt bizonyos agrártechnológiai, éghajlati és talajtani feltételek melletti termesztésre nemesítették.

(2) A 2003/91/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésétől eltérően a tagállamok elfogadhatják saját rendelkezéseiket a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták megkülönböztethetősége, állandósága és egységessége tekintetében.

Ilyen esetekben a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a megkülönböztethetőség és az állandóság tekintetében legalább az alábbi helyeken említett jellemzők alkalmazandók:

a) a Közöségi Növényfajta-hivatal (CPVO) vizsgálatokról szóló jegyzőkönyveivel kapcsolatos, a 2003/91/EK irányelv I. mellékletében felsorolt fajokra vonatkozó technikai kérdőívek; vagy

b) az új növényfajták oltalmáról szóló nemzetközi egyezmény (UPOV) iránymutatásainak a 2003/91/EK irányelv II. mellékletében felsorolt fajokra vonatkozó technikai kérdőívei.

Az egységesség értékeléséhez a 2003/91/EK irányelv alkalmazandó.

Ha azonban az egységesség megállapítása a fajtaidegen növények alapján történik, 10 %-os populációs standardot és legalább 90 %-os elfogadási valószínűséget kell alkalmazni.

23. cikk

Eljárási követelmények

A 2002/55/EK irányelv 7. cikke (1) bekezdésének első mondatától eltérően nem írnak elő hivatalos vizsgálatot, amennyiben a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták elismeréséről való döntéshez elegendőek az alábbi információk:

- a) a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajta leírása és elnevezése;
- b) a nem hivatalos vizsgálatok eredményei;
- c) a termesztés, szaporítás és felhasználás során szerzett gyakorlati tapasztalatokból szerzett ismeretek, ahogy azokról a kérelmező az érintett tagállamot értesítette;
- d) egyéb információk, különösen a növénygenetikai erőforrások hatóságaitól, illetve a tagállamok által e célra elismert szervezetektől.

24. cikk

Az elismerés megtagadása

Egy bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajta a nemzeti fajtajegyzékbe való felvételre nem fogadható el, ha:

- a) a zöldségfajok közös fajtajegyzékében a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajtától eltérő fajtaként már fel van sorolva, vagy a zöldségfajok e közös fajtajegyzékéből törölték az elmúlt két évben, illetve a 2002/55/EK irányelv 15. cikkének (2) bekezdésében biztosított időszak lejártá óta két év még nem telt el; vagy
- b) a 2100/94/EK rendelet előírásai szerinti közösségi növényfajta-oltalmi jog vagy nemzeti növényfajta-oltalmi jog védi, vagy ilyen oltalom iránti kérelem folyamatban van.

25. cikk

Elnevezések

(1) Tekintettel a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták 2000. május 25. előtt ismert elnevezéseire, a tagállamok engedélyezhetnek a 637/2009/EK rendelettel való eltéréseket, kivéve, ha az ilyen eltérések sértenék egy, az említett rendelet 2. cikkében védett harmadik fél elsődleges jogait.

(2) A 2002/55/EK irányelv 9. cikkének (2) bekezdése ellenére a tagállamok több nevet is elfogadhatnak egy fajtára, ha az érintett nevek történetileg ismertek.

II. szakasz

A bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták vetőmagjának forgalmazása

26. cikk

Ellenőrzés

A 2002/55/EK irányelv 20. cikkétől eltérve a tagállamok előírhatják, hogy egy bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajta vetőmagját bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajta standard vetőmagjaként lehet hitelesíteni, amennyiben az megfelel az alábbi követelményeknek:

- a) a vetőmag megfelel a 2002/55/EK irányelvben előírt „standard vetőmag” forgalmazására vonatkozó követelményeknek, a minimális fajtatisztságra vonatkozó követelmények kivételével;
- b) a vetőmag megfelelő fajtatisztsággal rendelkezik.

27. cikk

Vetőmagvizsgálat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vizsgálatokat elvégezzék annak ellenőrzésére, hogy a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajta vetőmagja megfelel-e a 26. cikkben előírt követelményeknek.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatokat a jelenlegi nemzetközi módszerekkel összhangban, vagy ha nem léteznek ilyen módszerek, bármely megfelelő módszerrel összhangban kell elvégezni.

28. cikk

Mennyiségi korlátozások

A tagállamok biztosítják, hogy a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták vetőmagját kis kiserelésű csomagokban hozzák forgalomba, amelyek tömege nem haladja meg a II. mellékletben előírt maximális nettó tömeget.

29. cikk

A csomagok zárolása

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták vetőmagját csak zárórendszerrel ellátott zárt csomagban hozhassák forgalomba.

(2) A vetőmagcsomagokat a beszállítónak oly módon kell zárolnia, hogy ne lehessen kinyitni azokat a zárolási rendszer megrongálása, illetve anélkül, hogy a beszállító címkéjén vagy a csomagoláson lévő illetéktelen beavatkozás nyomot ne hagyna.

(3) A (2) bekezdésnek megfelelő zárolás biztosítása érdekében a zárórendszernek legalább a címkét vagy a fémzárát tartalmaznia kell.

30. cikk

Címkézés

A tagállamok biztosítják, hogy a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták vetőmagjának csomagolásai rendelkeznek a beszállító címkéjével vagy egy nyomtatott, illetve bélyegzett figyelmeztetéssel, amely a következő információkat tartalmazza:

- a) az „EK-szabályok és -szabványok” szavak;
- b) a címkézésért felelős személy neve és címe vagy azonosító jele;
- c) a zárolás éve a következőképpen kifejezve: „zárolva ...” (év), vagy a csíráképesség utolsó vizsgálatának céljára szolgáló utolsó mintavétel éve, a következőképpen kifejezve: „minta-vételezve ...” (év);
- d) faj;
- e) a fajta megnevezése;
- f) a „bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajta” szavak;
- g) a tételnek a címkézésért felelős személy által megadott referenciaszáma;
- h) a bejelentett nettó vagy bruttó tömeg, illetve a bejelentett magszám;
- i) ha a tömeg fel van tüntetve, és szemcsézett peszticidet, drazsírozó anyagokat vagy más szilárd adalékot használnak, akkor a vegyszeres kezelés vagy az adalék jellege és a terméshűtők, illetve a tiszta vetőmagok tömege és az össztömeg közötti hozzávetőleges arány is.

31. cikk

Hatósági utóellenőrzés

A tagállamok biztosítják, hogy a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajta vetőmagját véletlenszerű vizsgálatok általi utólagos hatósági ellenőrzésnek vessék alá fajtaazonosságának és -tisztaságának ellenőrzése érdekében.

Az első bekezdésben említett vizsgálatokat a jelenlegi nemzetközi módszerekkel összhangban, vagy ha nem léteznek ilyen módszerek, bármely megfelelő módszerrel összhangban kell elvégezni.

32. cikk

Nyomon követés

A tagállamok termelés és forgalmazás során végzett hivatalos ellenőrzés által biztosítják, hogy a vetőmag megfeleljen e fejezet

rendelkezéseinek, különös figyelmet szentelve a fajtáknak és a mennyiségeknek.

IV. FEJEZET

Általános és záró rendelkezések

33. cikk

Jelentéstétel

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a területükön működő beszállítók minden termelési időszakban jelentsék minden bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajta forgalomba hozott vetőmagjának mennyiségét.

A tagállamok kérésre jelentik a Bizottságnak és a többi tagállamnak a bizonyos feltételek melletti termesztésre nemesített fajták területükön forgalomba hozott vetőmagjának mennyiségét.

34. cikk

Növénygenetikai erőforrások elismert szervezeteinek értesítése

A tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot az 5. cikk d) pontjában, a 8. cikk (1) bekezdésében, a 13. cikk (1) bekezdésében és a 23. cikk d) pontjában említett elismert szervezeteiről.

35. cikk

Értékelés

A Bizottság 2013. december 31-ig értékeli az irányelv végrehajtását.

36. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2010. december 31-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjelenniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

37. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

38. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2009. november 26-án.

a Bizottság részéről
Androulla VASSILIOU
a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

A 15. cikkben említett, a genetikai anyagok vetőmagjának forgalmazására vonatkozó mennyiségi korlátozások

Növénytani megnevezés	Zöldségtermelés céljára maximálisan igénybe vehető terület tagállamonként és genetikai anyagonként
<i>Allium cepa</i> L. – Cepa csoport <i>Brassica oleracea</i> L. <i>Brassica rapa</i> L. <i>Capsicum annuum</i> L. <i>Cichorium intybus</i> L. <i>Cucumis melo</i> L. <i>Cucurbita maxima</i> Duchesne <i>Cynara cardunculus</i> L. <i>Daucus carota</i> L. <i>Lactuca sativa</i> L. <i>Lycopersicon esculentum</i> Mill. <i>Phaseolus vulgaris</i> L. <i>Pisum sativum</i> L. (partim) <i>Vicia faba</i> L. (partim)	40
<i>Allium cepa</i> L. – Aggregatum csoport <i>Allium porrum</i> L. <i>Allium sativum</i> L. <i>Beta vulgaris</i> L. <i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai <i>Cucumis sativus</i> L. <i>Cucurbita pepo</i> L. <i>Foeniculum vulgare</i> Mill. <i>Solanum melongena</i> L. <i>Spinacia oleracea</i> L.	20
<i>Allium fistulosum</i> L. <i>Allium schoenoprasum</i> L. <i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm. <i>Apium graveolens</i> L. <i>Asparagus officinalis</i> L. <i>Cichorium endivia</i> L. <i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill <i>Phaseolus coccineus</i> L. <i>Raphanus sativus</i> L. <i>Rheum rhubarbarum</i> L. <i>Scorzonera hispanica</i> L. <i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr. <i>Zea mays</i> L. (partim)	10

II. MELLÉKLET

A 28. cikkben említett maximális nettó tömeg csomagonként

Növénytani megnevezés	Maximális nettó tömeg csomagonként, grammban kifejezve
<i>Phaseolus coccineus</i> L. <i>Phaseolus vulgaris</i> L. <i>Pisum sativum</i> L. (partim) <i>Vicia faba</i> L. (partim) <i>Spinacia oleracea</i> L. <i>Zea mays</i> L. (partim)	250
<i>Allium cepa</i> L. (cepa csoport, aggregatum csoport) <i>Allium fistulosum</i> L. <i>Allium porrum</i> L. <i>Allium sativum</i> L. <i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm. <i>Beta vulgaris</i> L. <i>Brassica rapa</i> L. <i>Cucumis sativus</i> L. <i>Cucurbita maxima</i> Duchesne <i>Cucurbita pepo</i> L. <i>Daucus carota</i> L. <i>Lactuca sativa</i> L. <i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill <i>Raphanus sativus</i> L. <i>Scorzonera hispanica</i> L. <i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	25
<i>Allium schoenoprasum</i> L. <i>Apium graveolens</i> L. <i>Asparagus officinalis</i> L. <i>Brassica oleracea</i> L. (all) <i>Capsicum annuum</i> L. <i>Cichorium endivia</i> L. <i>Cichorium intybus</i> L. <i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai <i>Cucumis melo</i> L. <i>Cynara cardunculus</i> L. <i>Lycopersicon esculentum</i> Mill. <i>Foeniculum vulgare</i> Mill. <i>Rheum rhabarbarum</i> L. <i>Solanum melongena</i> L.	5